

[Madsen-Mygdal.]

Erhvervslivet, og talte derved om udenlandske Markeder. Jeg ved ikke, hvad den højtærede Statsminister sigter til. Hvad er det, der er iværksat, hvad er det for udenlandske Markeder, Regeringen har erobret for os og gør sig til af? Er det den vidunderlige Markedskommissions Betænkning, der har været saa virksom? Jeg maa ærlig talt sige, at den højtærede Statsminister er vist det eneste Menneske her i Landet, der har set Virkningerne af denne Kommission, og det kunde være interessant at vide, hvad det er for Virkninger, som den højtærede Statsminister kan se, og som alle vi andre endnu ikke har set.

Saa sagde den højtærede Statsminister ogsaa, at denne Regering havde iværksat Arbejder, som vi under Venstres Regering sinkede. Jeg ved ikke, vi har sinket noget Arbejde. Det eneste Arbejde, der blev sinket, det var Lille Bælts Broen, men den højtærede Statsminister kender jo Aarsagerne dertil, det behøver jeg ikke her at komme nærmere ind paa.

Der er talt i Dag om Lønningsloven. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa hele dette Spørgsmaal, jeg skal kun sige saa meget, at naar Statsministeren udtalte, at han for sit Vedkommende blev glad forbavset over, at det var muligt at gennemføre en saadan Lov, kan den højtærede Statsminister jo ikke være saa misfornøjet, som han før gav Udtryk for, for han har altsaa haft den glædelige Overraskelse, at det lykkedes at gennemføre en saadan Lov. Men er Statsministeren blevet glad forbavset, tror jeg ogsaa nok, at hans Vælgere er blevet forbavset, men glad forbavset ved denne Lovs Gennemførelse har jeg ikke Indtryk af, at de er blevet, og det tror jeg heller ikke, den højtærede Statsminister mener; jeg synes der har været Udtryk, der ikke netop gik i den Retning.

Med Hensyn til Arbejdsmetoden her i Folketinget og i Landstinget hører jeg nu, at det har været en Hensynsfuldhed mod os, naar Lovforslagene er blevet hængende saa længe her i Folketinget, nogle i to hele Samlinger, og nogle af dem hænger her endnu. Ja, det maa vi saa takke for, men jeg havde ærlig talt ikke troet, det var af Hensynsfuldhed. Det havde sikkert været klogere, da Regeringen paa Forhaand vidste, og vel ogsaa nok har mærket, at det er i Landstinget, det kniber, at give Tid i Landstinget og se, om det var muligt at faa dem igennem dér, og at begynde i Landstinget; her havde Regeringen i hvert Fald altid Sikkerhed for, at den kunde faa Forslagene igennem.

Den højtærede Statsminister vilde lægge en Kritik ind i sin Udtalelse om, at Prisaftaleloven stadig ligger i Landstinget. Ja, Prisaftaleloven ligger i Landstinget, men den har ikke ligget der saa længe, at det forekommer mig, at der er Grund til at kritisere det. Den har ligget hele Samlingen her. Jeg husker ikke Datoen, jeg har ikke taget Notater med herop, men det er kun ganske kort Tid, den har ligget i Landstinget. Og hvorfor ligger den i Landstinget? Fordi Landstinget har taget det Standpunkt, at de Erhverv, Loven angaar, i det mindste har Krav paa at blive hørt, hvad de ikke er blevet her i Folketinget, og det synes jeg ærlig talt ikke, man kan laste Landstinget for.

Saa nævnte den højtærede Statsminister en Række Love, der laa i Landstinget, der blev syltet dér, blev begravet dér, og i denne Forbindelse anførte den højtærede Statsminister Militærlovene. Jeg ved ikke, hvad den højtærede Statsminister sigter til i saa Henseende. De har ligget to Aar her i Folketinget og er nu i sidste Øjeblik kommet op i Landstinget. Havde den højtærede Statsminister virkelig ventet, at Landstinget nu skulde behandle disse Love og gøre dem færdige? (*Statsministeren* [Staining]: Ja, naturligvis skal de behandle dem). Ja, behandle dem, men gøre dem færdige paa en Uge eller to. Det kan neppe være den højtærede Statsministers Mening, at han kan true Landstinget og anklage det for, at det paa utilbørlig Maade sylter og begraver disse Lovforslag, naar Landstinget ved, at det Ting, hvor Ministeren har Flertal, har ligget med de samme Lovforslag i to Aar. Den højtærede Statsminister nævnte ogsaa Jagtloven. Den er ogsaa lige i dette Øjeblik kommet op i Landstinget. Det er sandsynligt, der kommer noget ud af det, men man kan ikke forlange, den skal være vedtaget af Landstinget, næsten før den kommer derop.

Den højtærede Statsminister svang sig højt op igen, ligesom han formodentlig har gjort det ovre i Aarhus, da han talte til de unge dér. Den højtærede Statsminister sagde højtideligt her, at Landstinget vil blive afskaffet. Den højtærede Statsminister sagde ikke hvornaar. Og han føjede til: Først skal det jo erobres, og saa holdt han op. Det havde været nærliggende at sige: Og saa skal det afskaffes. Men jeg skal ikke opfordre den højtærede Statsminister til at sige mere, for saa er jeg bange for, han igen afgiver et Løfte, som han slet ikke agter at holde. For hvis det sker, at de to nuværende Regeringspartier — hvis de hænger sammen til den Tid, det ved man ikke — ogsaa erobrer